

Nr 81

Kalmetu Sõna

Kalmetu Põhikooli ajaleht

Aprill

Ajaleht asutatud 1995. a 16. detsembril

2018

Eesti vabariigi 100. sünnipäeva tähistamine koolis

23. veebruaril tähistas meie kool Eesti 100. sünnipäeva.

Hommikul tulime kõik kooli kell 8.30. Aktus hakkas kell üheksa. Aktust juhtisid Emily ja Kadri. Lipud tõid saali õpilasesinduse liikmed: Kristjan, Helen, Kättriin, Anmar, Laura, Lisell, Marten, Mirtel, Kadri. Aktusel laulsid Laura, Kadri, Emily ja 4. klass. Õpetajad ja õpilased olid eelnevalt kirjutanud luuletusi "Mis maa see on", nende luuletustega esinesid meile õpetajad. Meil oli külas kaitseliidust major Kaspar Saul. Luuletust lugesid veel esimese klassi Liisi ja Romet.

Peale aktust oli "Eesti mäng". Mängu juhtis Mihkel Altsaar. Mängisid Oliver, Kristjan ja Christer. Mängus oli 5 teemat: ajalugu, kultuur, vaaria, muusika ja tegu. Nuppude tõstja oli Lisette Enders. Esimesena jõudis finišisse õpilasesinduse asepresident Kristjan. Peale mängu tuli ühine söömine. Söögiks oli mulgipuder, magustoiduks kamavaht moosiga.

Mulle meeldis väga aktusel, kui õpetajad lugesid luuletust ja õpilased laulsid.

Merilin Mutli 7. klass

Tähistati Eesti suurmeeste kujusid nende kodupaigas

22. veebruaril oli Mursi talus Jaan Tõnissoni mälestusaktus.

Luuletust hakkasime õppima juba mitu nädalat enne esinemist. Mina lugesin Leelo Tungla luuletust "Isa-emamaa" ja Oliver luges Gustav Suitsu luuletust "Ühte laulu tahaks laulda".

Sinna kohale läksime tellitud bussiga. Üritus algas kell pool kolm, oli väga külm talveilm. Algul pidas kõne meie kooli direktor Andres Savi, ta oli sel üritusel ka teadustaja. Peale teda oli minu kord luuletusega esineda. Algul oli jube närv sees, aga kui lavalt tagasi sain, siis oli hea tunne ning hakkas kohe palju kergem. Vahepeal pidas kõnet peaminister Jüri Ratas ning Oliver luges oma luuletust ning Emily ja Kadri laulsid koos Meelis Utiga.

Lõpus seoti sall Jaan Tõnissoni kujule kaela ning jagati teed, kringlit ja kommi. Hiljem toodi Tõnissoni kuhu meie kooli fuajeesse. *Marten Karv 7. klass*

Õppida võib kõikjal

Sel õppeaastal kuulsime esimest korda uuest algatusest kolmandale kooliastmele “Tööle kaasa”.

See on ettevõtte külastamine, olles töövarjuks oma tuttavale inimesele – üldjuhul emale või isale. Laps näeb ja kogeb, milline on tema vanema, onu või tädi igapäevatöö, tema tööpäev ja -keskkond, töö sisu ning väärtus. Ta saab ka teada, kuidas toimib üks ettevõtte ja millised on sealsed erinevad ametid. Vähemoluline pole ka teadlikkus sellest, mida kujutab endast töötamine ning mille poolest erinevad tööd on vajalikud ja et iga töö tegija on tähtis.

Võimalust osaleda praktilisel õppepäeval oma vanema töökohas kasutas meie koolist 15 õpilast.

Nimetan siin ära ametid, mida nad varjutasid: arst-resident, loomade püüdja-hooldaja, FIE (füüsilisest isikust ettevõtja), peakokk, abiõpetaja, IT-tehnik, juuksur, lasteaia õpetaja, mehhaanik-lukksepp, tegevusjuhendaja, pahteldaja ja sulane. Ettevõtted, kus meie õpilased sel päeval õppisid olid sellised:

Leemeti talu, Valge VN OÜ, lasteaed Karlsson, SA Viljandi Haigla, AS Mivar Viva, juuksurialong, Staabi ja sidepataljon, Ämmuste kool, AS Hoolekandeteenused Karula Kodu, Jürijaagu talu, Varjupaikade MTÜ ja Sihtasutus Tartu Ülikooli Kliinikum.

Lugeja saab siinkohal läbi teha arvamismängu – missugune amet millisesse ettevõttesse paigutada.

Et tegemist oli ikkagi õppimisega, said kõik kaasa töölehed. Kogu päeva vältel toimunud kogemused tuli kirja panna. Tähelepanu tuli pöörata töökeskkonnale, ohutusnõuetele, töö sisule ja iseloomule. Igaüks leidis midagi olulist, mida oli tähele pannud. Lõpuks tuli otsustada, kas endale meeldiks sama tööd teha. 10 õpilast arvavad, et oleks tore teha sama tööd. Mõned väljavõtted töölehtedelt:

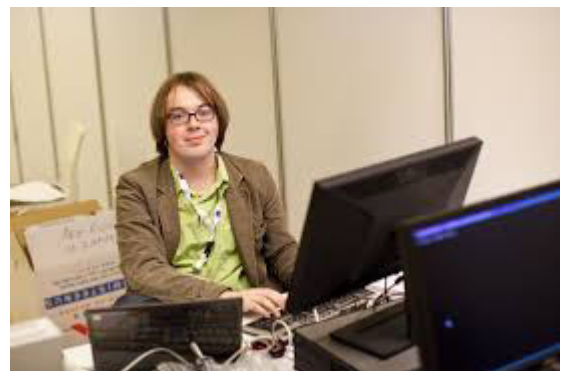
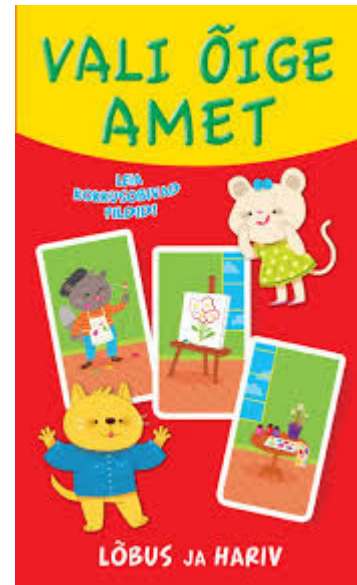
- mulle meeldivad loomad ja nendega tegeleda
- palju saaks tegeleda füüsilise tegevusega
- meeldivad kliendid, kelle soov saaks täita
- mulle meeldib lastega tegeleda
- enamasti midagi väga rasket tegema ei pea ja palk on hea
- töö selles osakonnas tundub huvitav
- saab lastega koos mängida
- saab väga palju ringi liikuda
- töö on rahulik, teed omas tempos
- ma pole kindel ameti suhtes, aga asutuses küll

Oleme oma koolis ikka osa võtnud uutest väljakutsetest, teeme seda ka edaspidi.

Siit üleskutse juba järgmiseks aastaks – head vanemad, lapsed huvituvad teie tegemistest, andke neile võimalus veeta päev koos töökohal.

Karjääritööd oluliseks pidades

Heljo Saar (Kalmetu Põhikooli õppealajuhataja)

Tammsaare sünnipäev Rahvusooperis Estonia

President kõnet pidamas

Käisime 30. jaanuaril Tallinnas Anton Hansen Tammsaare 140. sünnipäeva üritusel Rahvusooper Estonias.

Üritus algas kell kuus õhtul. Meile esines Tallinna muusikakeskkooli sümfooniaorkester mitme muusikapalaga, kõnet pidasid president Kersti Kaljulaid, kultuuriminister Indrek Saar, Maarja Vaino ning aktuse korraldanud Tammsaare ja Vilde sõprade seltsi esimees Rein Veidemann ja Tallinna linnateatri näitlejad esitasid romantilisi katekendeid Elmo Nüganeni Tammsaare lavastustest. Pidulikult aktuse lõpuks pakuti kõigile kohvi ja torti. Kohal oli ka väga palju tuntud inimesi, näiteks

poliitikud Igor Gräzin ja Juhan Aaviksoo, helilooja Olav Ehala, tekstiilikunstnik Anu Raud, Ugala teatri juht Kristiina Alliksaar jpt. Välja kuulutati ka iga viie aasta tagant välja antava Tammsaare romaanipremia laureaat: Tallinna linnalt pälvis auhinna 81aastane Nikolai Baturin, kes kirjutas 2016. aastal romaani „Mongolite unenäoline invasioon Euroopasse“ eest. Baturin on Viljandimaa kirjanik. Kokkuvõttes oli tore päev täis põnevaid esinemisi, mõtlemapanevaid kõnesid, palju istumist ja ilusaid tähtsaid haritud inimesi.

Marta Siirus 9. kl

A. H. Tammsaare nooruspõlve luuletus

Mu kodu ümbrus mulle meeldib.
Miks meeldib ta-ei tea ma.
Ta ümbruses mu mõte selgib
nii lahkeks, rõõmsaks korraga.

Tallinna muusikakeskkooli sümfooniaorkester

Kuulasime loengut "Jaapanist raamatukoguni"

17. oktoobril, teisipäeval toimus meil koolis karjäärinädal. Meile tuli kooli Eliise Vainurm, kes oli käinud Jaapanis. Jaapanisse läks ta sellepärast, et õppida ja proovida midagi uut, mida tema ei ole veel teinud. Töö, mida ta tahtis proovida, oli maalriks. Tema jaoks oli see põnev kui ka raske samal ajal.

Kõige raskem asi, mida ta tegema pidi, oli lakke tapeedi panemine. Raske oli see sellepärast tema jaoks, sest kui ta oli liimi lakke pannud ja hakanud tapeeti panema, tuli teiselt poolt tapeet lahti ja ta pea sai kogu aeg liimiga kokku, samal ajal kui ta pani teise tapeedi poole lakke kinni. Jaapanis ei oska jaapanlased inglise keelt rääkida. Jaapani rahvustoit on riis, kala, nuudlid ja suši.

Rääkis veel, et jaapani tänavatel pole üldse kusagil prügi maha visatud ja kõik teed on hästi puhtad. Jaapanis on poole kallimad riided ja jalatsid kui Eestis, seal on väga viisakad inimesed ja raha märk pole euro, vaid on jeen.

Sandra Jaskevitš 7. kl

Intervjuu Helen Linkiga

1. Miks otsustasid kandideerida õpilasesinduse presidendiks?

Olen olnud õpilasesinduses vist viiendast klassist alates ja olen kogunud kogemusi lausa kahest koolist, nii et ei näinud põhjust, miks ma ei peaks viimasel aastal ohjad enda kätte võtma.

2. Mida sa teed vabal ajal?

Kõik teen vabal ajal ära. Alustades magamisest lõpetades magamisega.

3. Miks otsustasid Kalmetu Põhikooli tulla?

Saladuskatte all võin öelda, et mul oli üpris kindel plaan õpilasesindusega tegeleda ja asja kujundada enda soovi järgi ja tundsin, et siin koolis on mul selleks suurem võimalus. Teiseks kuulsin juba ammu, et siin on imelised söögid ja ma pole pidanud pettuma. Kolmandaks oli minu hea sõbranna siin, kes kahjuks või õnneks otsustas eelmisel aastal siiski lõpetada ning neljas ja kõige tähtsam põhjus... Ma saan siin koolis käies tund aega kauem magada!

4. Iseloomusta meie kooli õpetajaid.

Õpetajad võtavad oma tööd tõsiselt, vahepeal isegi liiga tõsiselt, kuid nad annavad endast kõik, et vähemalt keegigi saaks nende ainest aru. Paljudele ei meeldi minu põhimõtted ja eluvaated, aga kõigile ju ei saagi meelepärane olla.

5. Kelleks soovid tulevikus saada?

Mu soovid ja unistused on praegu äärmusest äärmuseni ja heameelega jätaks need veel enda teada.

6. Lemmiksöök?

Ananass ei käi pitsa peale, aga kõik muu on okei.

7. Iseloomusta oma klassi.

Inimeste tujud sõltuvad ilmast, aga arvestades Eesti ilma, on üpriski tihti koerailm.

8. Iseloomustage ennast

Sarkasm on mu teine nimi. Vahetevahel olen ka kuuldavasti kangekaelne, okei enamus ajast, okei, kogu aeg. Ei armasta magusat, aga kalli võin küll kõigile heameelega teha.

Intervjuu koostasid: Marta Poolakese, Kristiina Sagevus ja Marilyn Vandrecht

Külastasime Pärnut

Reedel, 26. jaanuaril käisime 6.-9. klassiga Pärnus. Külastasime Kaubamajakat, Perona Bowlingut ning Terviseparadiisi.

Koolist väljusime kell 11:30. Sõit kestis kaua ning oli väga palav. Viljandist võtsime peale ka Õpetaja Henri ning kaks teise kooli tüdrukut. Sõidu ajal kuulasime kõlaritest muusikat ning ajasime niisama juttu.

Pärnusse jõudes külastasime esimesena Kaubamajakat, kus oli meil aega 45 minutit. Algul kõndisime lihtsalt ringi ning pärast läksime viimasel minutil Hessi burgerit sööma.

Käisime ära ka Perona Bowlingus, kus olime ühe tunni. Muidu pole mulle kunagi bowling eriti meeldinud, kuid seekord oli isegi üpris äge koos sõpradega. Enne spaasse minekut käisime söömas Terviseparadiisi teisel korrusel soolaseid pannkooke singiga. Spaas olime 3 tundi, algul käisime kohe ära välibasseinis ning siis läksime koske, kus veetsime pool spaas oldud ajast nagu alati. Ka saunades sai ära käidud ning mõnuletud. Tagasi sõites läks aeg kiiresti ning uniselt. Kokkuvõttes oli meil tore päev veedetud koos sõpradega.

Marten Karv 7. klass

Intervjuu Geily Orumetsaga

1. Miks otsustasite just siia kooli tulla?

Kui hakkasime kooli vahetama, siis meil oli valik, kas Holstre või Kalmetu, kui vestlusel käisin, tundus see kool on minu jaoks parim ning õpetajad on hästi toredad ja soovisin siia õppima tulla.

2. Mis Sulle eelmises koolis meeldis ja mis koolis enne käisid?

Eelmises koolis meeldis mulle, et tunnid olid telefonivabad ja sai sõpradega koos suheldud rohkem vahetundides. Klass oli kokkuhoidev ning leidis hästi palju erinevaid tegevusi ja kombeid, mida ma enne ei teadnud. Käisin Viljandi Vaba Waldorfkoolis.

3. Kuidas kommenteerite meie kooli õhkkonda?

Huvitav

4. Kuidas Sa end siin koolis tunned? Sõbrad – õpetajad?

Tunnen ennast väga toredalt ja lõbusalt. Sõpru on palju ja hea on teada, et nad usaldavad ja hoiavad mind.

Õpetajad on ka toredad.

5. Millised õpetajad Sulle meeldivad kõige rohkem?

Neid on väga palju, kes mulle meeldivad, aga kõik on toredad.

6. Millega Sa vabal ajal tegeled?

Vabal ajal tegelen ratsutamisega, laulmisega, lugemisega, seebikate vaatamisega:D ning käsitöoga.

7. Mis toit Sulle meeldib kõige rohkem siin koolis?

Boršisupp, see on väga hea.

8. Mis on Sinu lemmikfilm?

Neid filme on väga palju, aga võin nimetada mõned: "Mamma Mia", "Johnny English", "Üksinda kodus", "Helisev muusika".

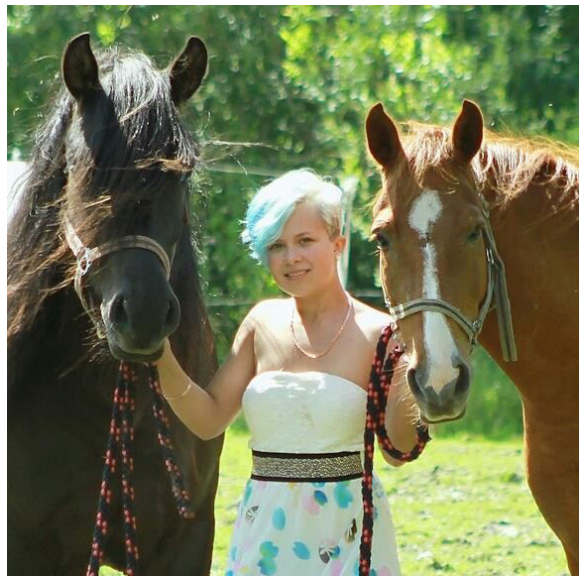
9. Mis on Sinu lemmikraamat?

Hetkel on osutunud lemmikuks Marilyn Karu "Teine elu", aga olen avastanud mitmeid uusi raamatuid enda jaoks.

10. Loed ja laulad nii andekalt, mis Sind nende tegude juurde viib?

Võib olla see, et ma armastan neid teha ja juba väiksest saadik ma olen laulnud igal pool.

Intervjueris Mirle Merlin Järs 6. kl

Intervjuu Kalvin Roysteriga

1. Kus Sa oled varem elanud?

Ma olen sündinud Ameerikas, olen elanud seal 1 aasta ja 8 kuud North Carolinas, siis kolisin Eestisse Suure-Jaani. Elasin Suure-Jaanis kuni 4. klassini. Siis kolisin Inglismaale Swindonis. Ma käisin Swindonis koolis nimega Swindon Academy 2 aastat ja siis kolisin tagasi Eestisse, Valmasse.

2. Kas Sind on kiusatud?

Ei ole, kuigi olen paljudes kohtades elanud.

3. Kuidas meeldib sinne õhkkond?

Siin on nii vaikne ja rahulik, see on kõige väiksem kool, kus mina olen õppinud. Inglismaa koolis oli üle 700 õpilase. Koolivormi siin pole, see mulle väga meeldib. Inglismaal oli pruun bleiser, mustad viigipüksid, sinine pluus, jalas mustad pidulikud kingad. Iga päev oli kaelas lips, minul oli roheline musta triibuline. Koolivormiga oli väga ebameeldiv kirjutada, tihti oli väga palav. Inglismaa koolis pidin võtma kodust söögi kaasa, tavaliselt võileiva. Oli võimalus osta sooja toitu, selleks olid küpsetatud oad, ahjukartulid. Söögivahetund oli kauem kui siin. Kehalise kasvatuse tunnis olid ka kõikidel kehalise vormiriided seljas. Ükskõik mis ilmaga oli tegu, alati olime lühikeste pükstega õues, muudkui jooksime, külm ei hakanud. Kahe tunni vahe oli 3 minutit, iga päev oli 6 tundi. Päevas oli kaks pikemat vahetundi, päev lõppes kell 15.35. Vaheaegu oli õppeaastas 6, suvevaheaeg oli lühem kui siin.

4. Su lemmikbränd?

Mu lemmikbränd on Nike.

5. Lemmikõpetaja(d) ja miks?

Mu lemmikõpetaja on Heino, kuna ta on naljakas ja temaga saab rääkida nagu sõbraga, näitame ja räägime naljadest telefonis.

6. Miks just Kalmetu?

Kalmetu kool on kõige lähemal Valmale. Siin oli üks maja elamiseks, mis meile emaga väga meeldis, hakkame seda varsti korrastama elamiseks.

7. Kuidas Sulle meeldib 9. klass?

Mulle meeldib 9. klass, kuna seal on nii naljakad poisid, sain neid tundma rohkem õpetajate päeval.

8. Kuidas Sulle meeldib oma klass?

Mulle meeldib oma klass, kuna õpilased on rahulikud ja vaiksed. Nad on abivalmid, alguses kui siin koolis olin, aitasid nad mind palju. Leidsin tänu neile klassiruumi üles ja sain kiiresti teada, mis on õpetajate nimed. Inglismaa õpetajate nimesid kõiki ei teadnud, sest neid oli liiga palju. Tuleb veel meelde, kuidas ma ei saanud läbi hispaania keele õpetajaga. Õpetaja saatis mind tunnist välja, kuna rääkisin uute klassikaaslastega.

9. Kellega koolis suhtled kõige rohkem?

Ma suhtlen koolis kõige rohkem kas siis 7. klassi Rometiga või 8. klassi Marteniga.

Intervjuu küsimused koostasid Emily Andra Angerjas, Mirle - Merlin Järs 6. klass

Swindoni koolivorm

Swindon Academy

Intervjuu Henri Roht'iga

1. Mis Teile meie kooli juures kõige rohkem meeldib?

Andekad noored, kellega tundub ka kõige raskem töö hobina. Ei kujutaks ausalt ette tööd ilma teie naljade ja olekuta.

2. Miks tulite meie kooli õpetajaks?

Nägin peale kooli lõpetamist võimalust tulla kodulinna vahetusse lähedusse oskusi praktiseerima ning ei saanud võimalust maha magada.

3. Mis koolis Te käisite? Mis aastatel?

Koole olen lõpetanud siiani 5:

C. R. J. nim Gümnaasium 2002-2012

Viljandi Muusikakool 2003-2010

Viljandi Spordikool 2002-2014

Viljandi Gümnaasium 2012-2014

Tallinna Ülikool 2014-2017

4. Mis on Teie lemmiksöök?

Mu suurimaks nõrkuseks on Aasia toit. Enamasti nuudlid.

5. Kas Teil on mõni tatoveering ja milline?

Ei... Okei, tegelikult on 2. Viulivõti ja öökull.

6. Kui vana Te olete?

Pigem noor, aga kakskümmend ja paar peale.

7. Mis autoga Te sõidate?

4-rattaline lustikummut nimega Petja.

8. Kas hakkate vanana sokke kuduma? Milliseid?

Jah! Värvilisi villaseid sokke. Mida kirjum, seda uhkem.

9. Kas Te tahaksite tööd vahetada?

Õpetaja töö on tõsiselt äge esimene töökoht, kuid arvan, et mitte viimane.

10. Millist pere Te endale luua soovite?

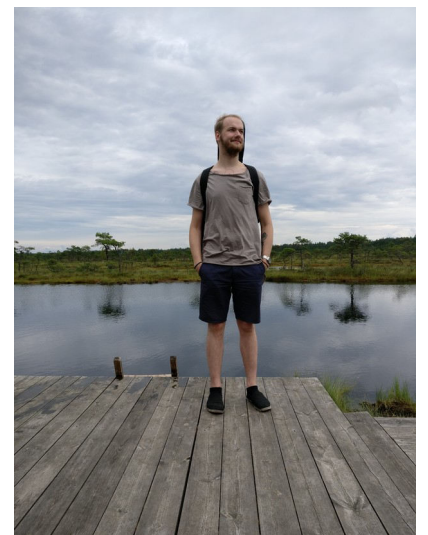
Ideaalis: mina ja umbes 32 Siberi huskyt & malamuuti.

Soovi korral võivad kõrval olla ka naine ja laps(ed).

11. Kas Te töötate veel peale meie kooli kuskil?

Neljapäeviti reeglina vehin ka käsi Sakala meeskoori ees.

Intervjuu koostasid: Mirle – Merlin Järs ja Anna – Liisa Esajas, 6. klass

Käisin Egiptuses

15. märtsil algas minu reis Egiptusesse Hurghada linna. Kell 3.00 öösel hakkasime mina, mu vend, mu isa ja mu isa naine sõitma Paidest Tallinna lennujaama. Pidime kell 5.00 seal kohal olema ja lend algas kell 7.00.

Lennukis oli muidu igav, aga õhku tõusmine oli äge. Maandusime kell 12.00. Esimesel päeval Egiptuses me väga midagi põnevat ei teinudki. Teisel päeval läksime kohe hommikul randa. Ilm oli väga soe ja vesi ka. Pärast sain kaameliga sõita, kelle nimi oli Oskar. Peale seda läksime linnaekskursioonile, seal külastasime mošeed, kus kõik naised ja tüdrukud pidid kandma mingit kleidi moodi riietust. Külastasime veel Marina linnaosa, puuviljaturgu, tekstiilipoodi, maiustuste poodi ja õlide poodi.

Kolmandal päeval läksime kõrbesse, kus saime igasuguste ATV-dega sõita ja pärast läksime beduiinidele külla. Seal külas saime kaamelitega sõita ja mäe otsa ronida. Meile näidati ka, kuidas inimesed seal leiba teevad. Kui tagasi läksime, algas seal mingi šõu, kus tantsisid kõhutantsijad. Neljandal päeval me kuskil ekskursioonidel ei käinudki, vaid olime niisama rannas ja käisime poodides. Mõned müüjad oskasid isegi natuke eesti keelt. Viiendal päeval me ei käinud ka kuskil ekskursioonidel, aga ma lasin endale patsid teha ja muidu olime jälle niisama rannas. Kuuendal päeval käisime snorgeldamas. Nägime väga palju kalu ja saime kala ka püüda. Pärast läksime Paradiisi saarele, kus sai ujuda ja päevitada. Seitsmendal päeval ehk eelviimasel päeval käisime poolallveelaevaga sõitmas. Seal nägime palju koralle ja kalu. Pärast seda läksime midagi tegema, mille ingliskeelne nimetus on *paraseiling*, aga eestikeelset nimetust ma ei tea. Viimasel päeval lendasime Eestisse tagasi. Mul oli väga tore reis ja oleksin tahtnud, et see kestaks kauem.

Sereli Marandi 5. kl

Tüüpiline koolipäev

Hommikul kui ärkan,
aknast õue vaatan.
Väljas näen lumivalget tänavat,
selle kohal laternad säravad.
Astun koduuksest välja,
ja kooli poole tatsan.
Koolimajja jõudes
onu Kukk! *not* tervitan.
Võtan Tiitult ühe leiva
ja klassi poole astun.
Koolipäev on pikk,
Aga kui tunnid on läbi,
siis olen ma vaba.
Kui ootan bussi
ja see buss jääb hiljaks,
siis lumesõda teeme.
Siis kui buss lõpuks tuleb,
oleme väga lumised.
Bussijuht ei pahanda
vaid toredalt naeratab.
Kui bussilt saan maha,

siis lumi on sulanud.
Kui lõpuks koju ma jõuan,
siis raamatut ma lugeda jõuan.
Õhtul, kui ma olen väsinud,
siis magama ma lähen.

Christer 8. kl

Kevad ilus aeg
aknast vaatan ma välja
ning lilli näen ma
Geidy Orumets 6. kl

Talv

Ja lund sajab,
ja lund sajab.
On talv, on talv.
Puud on raagus,
ja muruplatski
lume all.
Peagi lumi ära sulab,
talv siis läbi saab.

Oliver Lapp 6. kl

Käisime Tartus Kirjanikega tutvumas

Käisime koos 7. klassiga neljapäeval, 14. detsembril Tartus Oskar Lutsu majamuuseumis. Meile räägiti, kuidas Luts elas ja mida ta oma elu ajal on üle elanud.

Mängisime kahte mängu. Ühes pidime ära arvama, mis asjad on toas Oskar Lutsu aegsed ning tuli veel pildid tema eluloost panna aastaegade juurde.

F. R. Kreutzwald

Teises mängus aga veeretasime täringut ja vastasime küsimustele, et esimesena mängu lõppu jõuda. Peale majamuuseumis käimist läksime vaatama Tartu linnas

olevaid kirjanike monumente. Esimesena läksime vaatama O. Lutsu mälestusammast, siis läksime Fr. R. Kreutzwaldi monumendi juurde, mille juures oli ka suur kivikuju Kalevipojast. Viimasena käisime K. J. Petersoni ausamba juures, kuhu oli kirjutatud : "**Kas siis selle maa keel ei või taevasse tõustes endale igavikku otsida?**"

Käisime Raekoja platsil vaatamas suurt ehitud jõulukuuske, mille küljes olid laste

soovid jõuluvanale.

Peale seda aga asusime Lõunakeskuse poole teele, kus olime kaks tundi, sellepärast nii vähe, kuna bussijuhil oli kiire. Kõige esimesena läksime McDonaldsisse ja H&M-i. Ülejäänud aja lihtsalt kõndisime poodides.

Sõit koju läks kiirelt, oleks nagu möödunud ainult viis minutit.

Õnneks saime Uusna bussipeatusse bussiga. Läksime koju, rääkisime teistele, kuidas meil Tartus läks. Mulle meeldis Tartus käik, sest saime üle pika aja kuskile ekskursioonile minna.

Mirle-Merlin Järs 6.kl

Toimus maakondlik luulepäev Viljandis

16. veebruaril, reedel toimus Viljandi linnaraamatukogus maakondlik luulepäev. Üritus algas kell 12.00. Toimus luuletuste ettekandmine, külas käis Ugala teatri näitleja Laura Kalle, süüa sai maitsvaid pirukaid ja muidugi toimus ka luuletamine.

Reedel peale 2. tundi sõitsime Viljandisse. Mina, Geily, Oliver läksime õp Ene autoga. Õp Kariniga läksid Emily, Mirle ja õp Marika autosse said Marta P., Marta S. ja Marilyn V. Luulepäev oli maakondlik ja taas Viivi Luige nimeline. Sissejuhatus tegi õpetaja Ene. Ta jagas kätte uued luulekogud. Järgmiseks laulis Emily laulu "No näed" ja mina, Geily ning Oliver kandsime ette mõned luuletused uuest luulekogust. Sama tegid ka Marta Poolakese, Marta Siirus ja Marilyn. Siis laulsin mina laulu "Oled olemas", saatis muusikaõpetaja Henri Roht.

Pärast seda esines meile Ugala teatri näitleja Laura Kalle, kes luges meile omaloomingut ning rääkis, millega ta täpsemalt tegeleb. Väga põnev oli kuulata.

Enne luuletuste kirjutamist tuli veel väike söögipaus. Õp Marika oli tellinud kreemisaiu, juustupulki ja ülimateid viineripirukaid. Lõpuks jõudis kätte luuletuste kirjutamise aeg. Õp Ene soovis veel kõigile head luulevaistu ja hakkasime kirjutama. Mina sain valmis kahe luuletusega, aga eks neid saab lugeda juba järgmisest luulekogust. *Laura Lorup 7. klass*

O. Luts

K. J. Peterson

Sattusin üksikule saarele

Meil oli reis helikopteriga merele kaardistama saari. Tuli torm ja helikopter läks katki ning kukkusime alla. Vaid mina jäin ellu. Minu kaaslane, kellega koos tulime, oli kadunud. Mul oli jalg natuke katki. Kõigepealt vaatasin ümbrust. Otsisin juua. Saare keskel oli väike tiigike. Korjasin ümbrusest kuiva sammalt ja puuoksi. Kuna hakkas hämaiduma, sain lõkke ruttu üles ja küpsetasin kala, mille olin tiigist püüdnud. Sõin lõpuks kõhu täis. Tõin suuri palmipuuoksi ja tegin endale sellest voodi ja et pehmem oleks, tõin sammalt ka. Jäin magama. Kui olin tõusnud, läksin mere äärde ja seal samas tuli mulle meelde, et olime mu sõbraga saatnud ära selle saare koordinaadid, enne kui helikopter alla kukkunud oli.

Läksin ujuma. Olin juba kaldast liiga kaugel ja otsustasin tagasi ujuda, kuid mu jalg oli vetikates kinni ja siis nägin haid. Ta ujus minu poole, ma ei saanud kuidagi oma jalga lahti. Olin juba palju rabelenud ja hakkasin väsima, kuid siis tuli mu jalg lahti ja ujusin nii kiiresti kui suutsin kaldale. Ma ei lähe enam mitte kunagi ujuma, mõtlesin endamisi ja läksin edasi mööda kalda äärt.

Nägin laeva merel ja see tuli saare poole, kus ma olin. Tänu sellele, et olime kordinaadid ära saatnud, pääsesingi laevale. Lõpuks olin oma pere juures tagasi ja rääkisin neile juhtunust ja pärast olin veel ka maakonna ajalehes.

Anna-Liisa Esajas 6. klass

Laevareis üksikule saarele

Ühel päeval sattusin ma üksikule saarele. Meil oli väike reis laevaga, kuid ma kukkusin üle parda ja lained kandsid mind saarele.

Kui ma olin toibunud, sain ma aru, et kukkusin üle parda ning ma arvasin, et mul pole enam võimalust siit saarelt ära saada. Jõudis kätte õhtu ja ma pidin otsima endale magamiskoha. Lõpuks leidsin mere äärest ühe puu, mille alla ma ööseks jäin. Kartsin seal magada, kuna ei teadnud, kes seal saarel veel peale minu on. Õnneks möödus öö ilusti. Hakkasin endale süüa ja juua otsima. Söögiga oli lihtne, kuid joogiga oli pisut raskem. Õnneks leidsin ma ühe allika ning sinna lähedale ma asusingi elama.

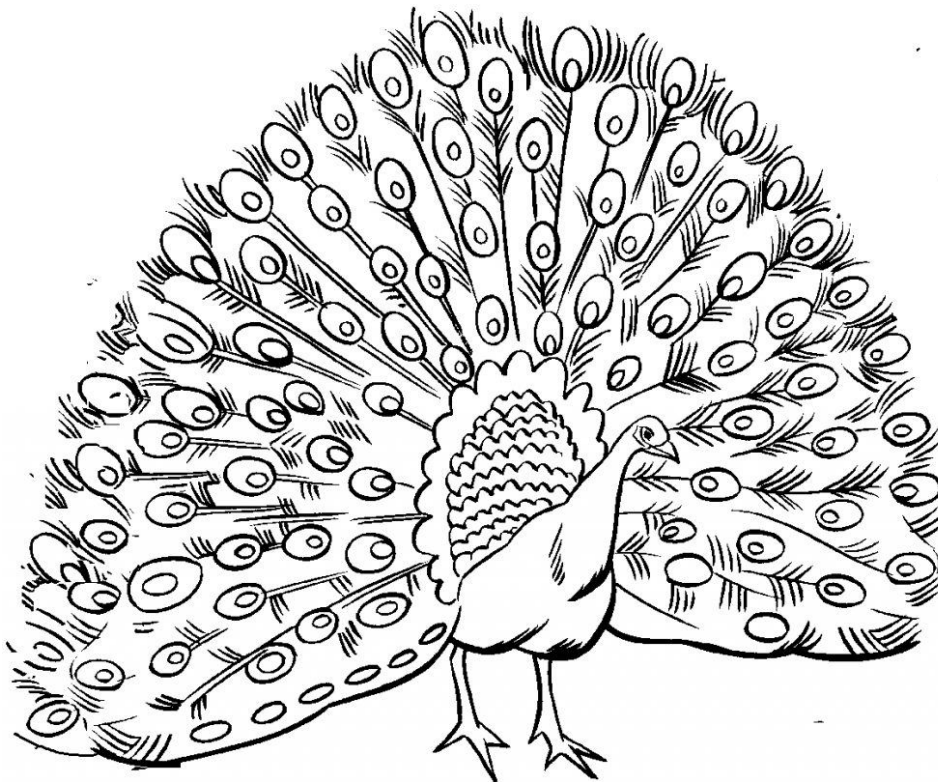
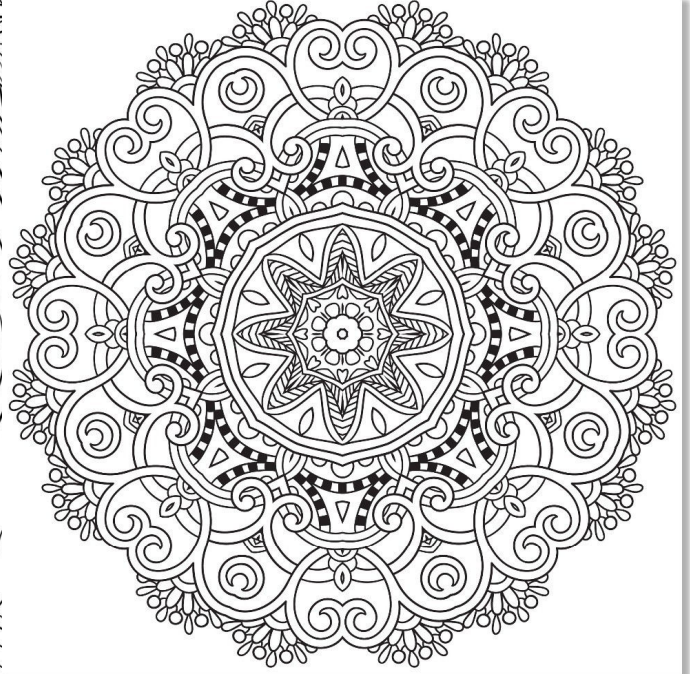
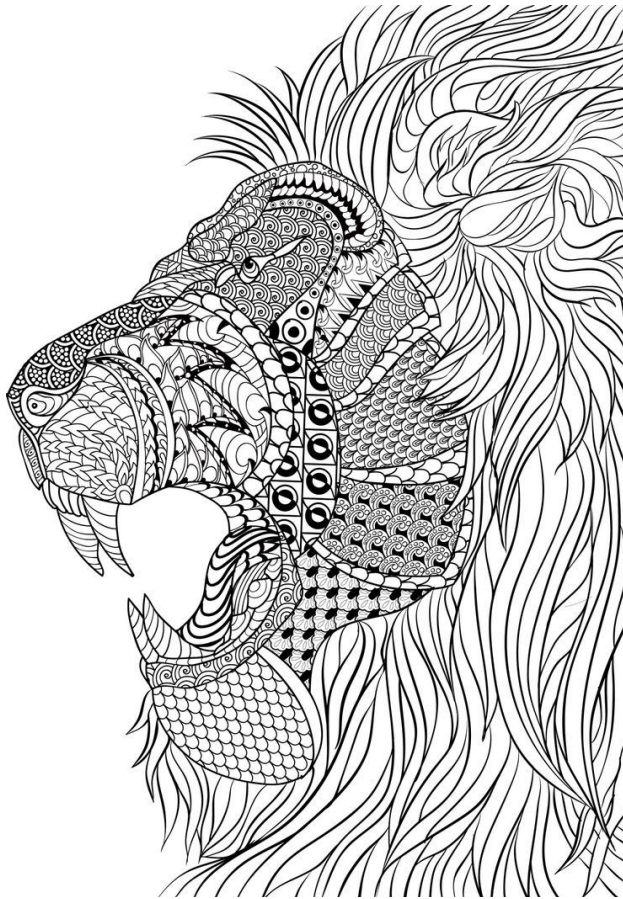
Tegin endale okstest onni ja lõkke. Hommikul olin püüdnud paar kala, et midagi lõunaks süüa teha. Praadisid kalad lõkke peal ning sõin need.

Siis järsku tuli minu juurde üks tüdruk, kes palus, et ma talle süüa annaksin, õnneks oli mul üks kala üle ja andsin selle talle. Hakkasime elama koos, tema oma onnis, mina oma onnis ja saime väga headeks sõpradeks.

Õhtul kuulsin põõsa tagant kräunumist, vaatasin, kes seal on. Seal oli üks väike triibuline kassi moodi olevus. Tuli välja, et see oli tiiger. Võtsin ta endale ning panin talle nimeks Tiiger. Möödus paar päeva, kui järsku nägime ühte laeva. Lehvitasime ja vehkisime ning lõpuks hakkas see laev meie poole sõitma. Nii saingi koju, loomulikult võtsin kaasa oma Tiigri ja tüdruku.

Emily Andra Angerjas 6. klass

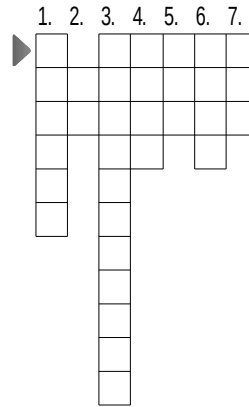
Värvi

12

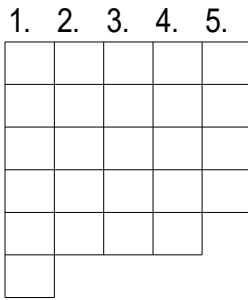
1. Loom, millega saab ratsutada?
2. Kodustatud hobulaste liik?
3. Kassi sugulane?
4. Metsnugis on kärplaste sugukonna ... perekonda kuuluv kiskja?
5. Ta on oranži värvi ja tal on kohev saba, ta elab puu otsas?

Vastuseks saad ühe õpetaja eesnime.

1. Kõõgivil ?
2. Ese ehk ...
3. Talvel vajalik ese (kaevamiseks)?
4. Lume...
5. Isa ja ...
6. Suvaline isik ?
7. Vihma... (elab mullas)

Vastussõnaks saad meie kooli nime :)
Ristsõna koostas: Laura Lorup, 7. klass

Ristsõna koostas: Merilin Mutli, 7. klass

Vanamutt kihutab stop-märgi alt läbi. Politsei peab ta kinni ja küsib: "Vabandage, kas te teate ka, mis märgi alt te läbi sõitsiste?"

Vanamutt: "Oi, kas teie ka ei tea? Milline kokkusattumus!"

Emä ütles, et minu sõbrad lõhnavad kanepi järgi.

Ja nüüd vaevab mind küsimus, et kuskohast emä teab, kuidas kanep lõhnab?

"Kas teate, et töö pole veel kedagi tapnud?" ütleb direktor laisavõitu ametnikule.

"Tean küll," vastab ametnik, "aga ma ei tahaks esimene olla."

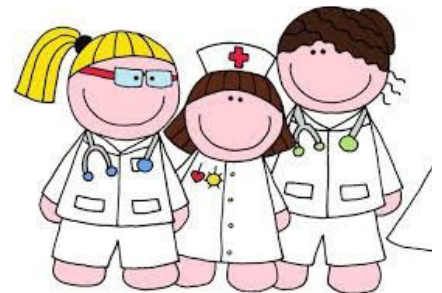
Mees läheb arsti juurde ning ütleb: " Appi! Mul on ainult 60 sekundit elada! "

Arst vastab: "Oodake 1 minut."

Mis on kord must, siis valge, kord must, siis valge, kord must, siis valge? Trepist alla veerev nunn.

Doktor, doktor, kõik ignoreerivad mind!

Järgmine!

Kalmetu Sõna toimetajad: Ene Toomsalu, Heino Kaljuve, Henri Roht, Heljo Saar, Marta Siirus, Marta Poolakese, Laura Lorup, Emily Andra Angerjas, Mirle- Merlin Järs, Geily Orumets, Anna-Liisa Esajas, Sandra Jaskevitš, Marten Karv, Calvin Royster, Oliver Lapp, Helen Link, Merilin Mutli, Mihkel Altsaar. ene@kalmetu.vil.ee